

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Det sidste er jeg helt tryk ved. Vi har som målsætning i Socialdemokratiet, at vi vil gøre alt for at sikre, at regeringen kommer hurtigt at fungere så hurtigt som muligt.

Når nu hr. Kristian Jensen siger, at man kan lave det udvalgsarbejde, giver jeg bare en almindelig serviceoplysning om, at det allerede er gennemført, i hvert fald for nogle af områderne. Men når det drejer sig om den internationale udfordring, vi står over for, de perspektiver, der ligger i den, og hvordan og hvorledes finansieringen af vort samfund skal tilpasses, kan jeg bare ikke forstå, hvorfor regeringen synes, at den skattekommission, man nu har lavet et modstykke til i Norge, endda med dansk deltagelse, er det mest uinteressante.

Er det sådan, at de smagsdommere, som regeringen åbenbart forfølger, kun forfølges, fordi de har en forkert smag? Hvis det skal være statsautoriserede smagsdommere og ikke uvildige analyser, er det jo rigtigt, som hr. Kristian Jensen siger, at de fjolser, jeg omtalte, skulle være de fem ministerier. Men i al ubeskedenhed skal jeg sige til hr. Kristian Jensen, at det ikke var dem, jeg tænkte på. Det var nogle, der måske sidder tættere på her i salen.

Formanden:

Udtrykket fjolser er i det hele taget ikke, hvad jeg vil kalde for et parlamentarisk udtryk, og jeg vil henstille, at man respekterer det.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Dansk Folkeparti er tilhænger af den skattefinansierede velfærdsmodel, som jo også i stort omfang er det, det danske velfærdssamfund er bygget op på. Men samtidig er det sådan, at den skattefinansierede model, som jo indebærer, at folk betaler ret høje skatter og afgifter, rent faktisk også skaber nogle kolossale og også berettigede forventninger om, hvad folk får ud af det, og her føler vi, at det danske velfærdssamfund har haltet efter i en årrække, og at det nu er på tide at sætte fokus på nogle af de områder, hvor folk har berettigede forventninger til, hvad de får for de høje skatter og afgifter.

Kl. 11.30

Det har jo også været det, der har været omdrejningspunktet i valgkampen og derfor også bør være omdrejningspunktet for, hvad der gennemføres her i Folketinget efter valget. Det er bl.a. sygehusområdet og ældreområdet, hvor

der er et kolossalt behov for at omprioritere i den offentlige sektor og dermed i den skattefinansierede velfærdsmodel for at finansiere bed-
re ydelser på disse to områder.

Vi har aldrig lagt skjul på, når vi taler om finansiering af velfærdssamfund, hvor vi altså øger udgifterne og øger servicen i forhold til vores ældre og i forhold til vores syge medborgere, at så koster det fra andre områder. Derfor, for at foregribe det, som allerede har været nævnt i forhold til det internationale, kan jeg sige, at vi aldrig har lagt skjul på, at vi ønsker, at Danmark skal give 0,7 pct. af BNI i ulandsbistand. Det er det, FN anbefaler. Det vil være over det dobbelte af EU-gennemsnittet. Og det synes vi ærlig talt det danske samfund kan være godt tilfreds med at yde.

Det, der ligger over 0,7 pct., og som man giver i dag, vil vi derfor omprioritere til hjælp til de svage medborgere, vi har i det danske samfund. Det drejer sig altså i første omgang i forhold til dem, der venter på at komme til sygehusbehandling, som ofte er afskåret fra at gå på arbejde, og som har en utrolig psykisk belastning af at gå og vente på en sygehusbehandling, hvor de ellers burde have en berettiget forventning om at komme til, når behovet opstår.

Derfor skal der gives et kraftigt løft til sygesektoren, og derfor skal vi reelt sikre, at der sker en aktivitetsforøgelse, der nedbringer ventelisterne.

I forhold til de ældre har man haft en politik, der hedder længst muligt i eget hjem, og det betyder, at der er mange ældre, der sidder ensomme rundt i eget hjem, og andre, der sidder på plejehjemmene og har behov for yderligere hjælp.

Regeringen har spillet ud med nogle tanker om frit valg, som på sin vis ideologisk set kan være en god tanke, men som selvfølgelig kræver, at der er noget at vælge mellem. Derfor er det afgørende for Dansk Folkeparti, når man tænker på sådan nogle nye ordninger, at man sørger for, at der er indhold i valgmuligheden. Og det vil sige, at vi er meget optaget af, at der sættes flere ressourcer af til en bedre hjemmepleje i det danske samfund, så de ældre føler en større tryghed, også de ældre, som er placeret i eget hjem.

Man kan diskutere, hvad solidaritet er, som det nævnes i forespørgslen. Jeg bliver sådan lidt tavs, når jeg også her i debatten hører en gå på talerstolen og sige, at noget af det, der er afgørende for, om f.eks. jeg udviser solidaritet, er, om